

Şia terimine ve bu adla anılan dinî topluluğa, Hz. Osman'ın şehid edilmesinden sonra rastlanır. Ondan önce böyle bir şey yoktu.

Hz. Osman'ın şehid edilmesinden sonra müslümanlar ikiye ayrıl-mış, biri Hz. Osman'a, diğeri Hz. Ali'ye meylettiklerinden aralarında mücadele ve savaşlar olmuş, Hz. Osman'a, biraz sonra da onun niensub olduğu Emeviye sülâlesine taraftar olanlara “**şia-i Osman**”, Aliye taraf-tar olanlara da “**şia-i Ali**” dendir. Daha sonraları ise şia adı yalnız Hz. Ali taraftarlarına verildi.

Şiîliğin gelişmesi, tarihî seyir bakımından üç safha arz eder:

I. Şia-i Ulâ. Bu Hz. Ali'nin sağlığında ortaya çıkmıştır. II. Usul-ü Şia. Bu, üç asıldan yani üç firkadan ibaret olup her üçü de Hz. Ali zama-nında ortaya çıkmıştır. Bunlar: 1-Mufaddıla, 2—Sâbbe veya Teberraiy- ye, 3- Galiye veya Müellihedirler. III. Hz. Ali'nin ölümünden sonra gelişen şia ki bunlar; dört gruba ayrılır: 1- Keysaniyye, 2- Zeydiyye, 3- İmamiyye, 4- Gâliyye,